

РЕШЕНИЕ

№ 844

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Георги Бозуков

Адриан Янев

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11006** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма] срещу Решение №20159291 от 19.07.2021 г. по НАХД № 5777/2021г. на СРС, НО, 12 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-223/25.03.2021 г., издадено от Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева, на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно. Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е извършено в условията на повторност, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция. Сочи се, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид. Посочва, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Л., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 28.01.2021г. в КФН постъпила жалба вх. № 91-02-111 с оплакване за забавено произнасяне от ЗД [фирма] по претенция с № [ЕГН]/16.10.2020г. за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за задължителна застраховка ГО на автомобилистите, за който е издадена полица № BG/02/119003010806.

По посочената жалба била извършена проверка по документи, постъпили от ЗД [фирма] по искания изх. № 91-02-111 от 29.01.2021 г. и 12.02.2021г.

От представените от застрахователя документи е установено, че на 16.10.2020г. в ЗД [фирма] е заведено Заявление за щета по застраховка ГО на МПС № BG/02/119003010806 с период на покритие от 25.10.2019г. до 24.10.2020г. от М. С. претенция за заплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Субару А.” с рег. [рег.номер на МПС].

На 16.10.2020г. заедно със заведената претенция, собственикът на увреденото имущество, представил писмени доказателства, необходими за установяване на претенцията по основание и размер, като бил извършен и оглед на увредения автомобил и са съставени описи на констатираните увреждания, като била извършена още и калкулацията на щетите.

На 19.10.2020г. в ЗД [фирма] били представени и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение.

След посочената дата не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията съгласно чл. 106, ал. 3 КЗ.

С платежно нареждане от 10.02.2021г. ЗД [фирма] е изплатило на М. С. по предоставената от нея банкова сметка, сумата в размер на 552 лева, представляваща застрахователно обезщетение по процесната щета.

При така установеното на 11.03.2021 г. бил съставен АУАН № Р-06-183/11.03.21г. срещу застрахователното дружество за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, в присъствието на упълномощен представител на дружеството, и връчен на последния.

Въз основа на посочения АУАН било издадено Наказателно постановление N Р-10-223 от 25.03.2021г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Въззивният съд правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са

предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Всички доказателства са били представени до 19.10.2020 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 09.11.2020 г. Застрахователят се е произнесъл с плащане на застрахователно обезщетение едва на 10.02.2021 г. Правилен е изводът, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-821/17.09.2019 г. (влязло в сила на 16.03.2020 г.), с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената „имуществена санкция“ е в размер на 2 500 лв., ориентирана е към законоустановеният минимум и същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от Р. в тази насока.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20159291 от 19.07.2021 г. по НАХД № 5777/2021 г. на СРС, НО, 12 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80/осемдесет/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.